

ПЛАКАТ ОДЛИГИ

І дзвенить
золоте цебро,
і струмить
золотий Дніпро.

І однаково сонце б'є
у чужі серця
і моє.

І страшенно багато підстав
написати
всім
листа

про загально відоме,
про те,
що під сонцем
невпинно росте

вся країна
і зіницями дня
примружується, як кошеня...

Заєць зоряний
шлях перетнув,
повернув
у кущі
і заснув.

ЖИВУ, ПРАЦЮЮ. Харків, 1930, с. 163-167. Подано лише початок.